

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815010088
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6815010088.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka, na neverejnom zasadnutí konanom 26.04.2016 prejednal sťažnosť odsúdenej T. Z. proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš zo 14.03.2016, sp. zn. 3Nt/18/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdenej T. Z., nar. XX.XX.XXXX **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Vyššie označeným uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol žiadosť odsúdenej T. Z., ktorou sa domáhala obnovy konania v jej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 8T/81/2012. Svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil len tým, že neboli zistené podmienky pre obnovu konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. a tiež neboli zistené žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe v pôvodnom konaní.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podala odsúdená sťažnosť, ktorú následne odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch v podstate argumentovala tým, že rozhodnutie okresného súdu je nezákonné, pretože v jej trestnej veci rozhodoval nezákonný sudca M. M. Z., ktorý bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin rozsudkom Okresného súdu Frýdek - Místek z 19.01.2011, sp. zn. 5T 113/2010, ktorý čin spáchal na území Českej republiky. Na povolenie obnovy konania podľa Trestného poriadku postačuje spáchanie trestného činu sudcom. Považuje za bezpredmetné tvrdenie, že nedošlo k uznaniu odsudzujúceho rozsudku sudcu M. M. Z.. Kolégium Najvyššieho súdu SR toto jeho odsúdenie uznalo ako dovolací dôvod, a teda toto rozhodnutie je záväzné a dôvodné aj v jej konaní.

Z týchto dôvodov navrhla, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil na opätovné prejednanie, resp. sám vo veci rozhodne tak, že obnovu konania povolí.

Krajský súd na podklade sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdenej je nedôvodná i keď jeho odôvodnenie nezodpovedá ustanoveniu § 176 ods.2 Tr. por. Vôbec totiž nereagoval na jej námietky, týkajúce sa statusu sudcu M. M. Z., t.j. právnej existencie funkcie sudcu a možnosti výkonu tejto funkcie.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by dôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti predovšetkým zdôrazňuje, že sudca je nielen oprávnený, ale aj povinný vykonávať svoju funkciu počas jej trvania, ak nie je výkon tejto funkcie prerušený podľa § 24 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediaciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch“), alebo dočasne pozastavený (čl. 148 ods. 1 Ústavy SR a § 22, § 22a zákona o sudcoch). Z uvedeného teda vyplýva, že ak u dotknutého sudcu nedošlo ku zániku funkcie, ani ku jej prerušeniu alebo dočasnému pozastaveniu, nie je daný dôvod na zrušenie jeho rozhodnutí v riadnom, ani v mimoriadnom opravnom konaní.

Strata spôsobilosti sudcu byť sudcom je spojená so zánikom funkcie sudcu, ktorého jednotlivé alternatívy sú na základe ústavnej úpravy (čl. 145 ods. 2, čl. 146 a čl. 147 Ústavy SR) taxatívne vymedzené zákonom o sudcoch (§ 17 až 21). Okrem dôvodov uvedených v § 17 písm. b) až i) (vzdanie sa funkcie, pozbavenie alebo obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, strata štátneho občianstva SR, zmena trvalého pobytu mimo územia SR, neodstránenie dôvodov nezúčiteľnosti výkonu funkcie sudcu, nezloženie sľubu alebo zloženie sľubu s výhradou, vypovedanie sľubu a smrť), je ďalším a posledným dôvodom zániku funkcie sudcu, ktorý v posudzovanej situácii jedine prichádza do úvahy, odvolanie z funkcie sudcu (§ 17 písm. a), § 18 zákona o sudcoch).

Ak ide o odsúdenie súdom iného štátu (členského štátu Európskej únie alebo iného štátu), musí byť v zákonom predpísanom konaní toto odsúdenie uznané príslušným súdom Slovenskej republiky, nakoľko inak nemá právne účinky ako rozsudok slovenského súdu (§ 519 ods. 1 Trestného poriadku a contrario). Taký účinok je daný (okrem uznania podľa Trestného poriadku) aj pri uznaní podľa osobitných predpisov (vo vzťahu ku rozhodnutiam súdov členských štátov Európskej únie).

K uznaniu odsúdenia, v dotknutom prípade osoby sudcu (rozsudky Okresného súdu vo Frýdku Místku a Krajského súdu v Ostrave z roku 2011 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 274 Trestného zákonníka Českej republiky) nedošlo a ani v prípade príslušných, k uznaniu smerujúcich úkonov českej strany dôjsť nemohlo, nakoľko absentovala obojstranná trestnosť činu (§ 516 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku) v čase konania (§ 2 ods. 1 Trestného zákona) slovenského sudcu (ku zmene ustanovenia § 289 Trestného zákona, ktorá také konanie - vedenie motorového vozidla v stave vylučujúcom spôsobilosť aj bez predchádzajúceho postihu alebo ďalšieho následku, považuje za trestný čin, došlo zákonom č. 313/2011 Z. z. až od 1. novembra 2011).

Z rovnakého dôvodu (nedostatok trestnosti aj v Slovenskej republike) nemohlo dôjsť ku stíhaniu dotknutej osoby za tento trestný čin aj slovenskými orgánmi (§ 2 ods. 1, § 4, § 45 ods. 4 Trestného zákona), resp. v priebehu trestného stíhania nemohlo dôjsť ku jeho prevzatiu od českých orgánov (ku takým postupom by inak mohlo dôjsť).

Je jedným zo základných prvkov ústavného statusu sudcu (čl. 147 ods. 1 Ústavy SR), že z takej funkcie môže (a musí) byť sudca odvolaný za svoje deliktuálne konanie, ale len na základe právoplatného odsúdenia alebo disciplinárneho postihu, pri splnení podmienok ustanovených ústavou, a na jej základe zákonom.

Ak trestné stíhanie za úmyselný trestný čin alebo disciplinárne konanie za čin, za ktorý môže byť sudca odvolaný z funkcie, prebieha, plní účel prekážky výkonu funkcie sudcu dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu (čl. 148 ods. 2 Ústavy SR, § 22 a § 22a zákona o sudcoch).

Inak je sudca povinný vykonávať funkciu sudcu, ak nedošlo ku prerušeniu výkonu tejto funkcie (čl. 148 ods. 2 Ústavy SR, § 24 zákona o sudcoch).

Žiadne zo zákonných kritérií teda nebolo v prípade dotknutého odsúdenia slovenského sudcu českým súdom, splnené a preto možno konštatovať, že sudca je v dôsledku svojho deliktuálneho konania obligatórne odvolaný z funkcie sudcu prezidentom Slovenskej republiky, ale len na základe právoplatného odsudzujúceho rozsudku alebo na základe rozhodnutia disciplinárneho senátu, pri splnení podmienok uvedených v čl. 147 ods. 1 Ústavy SR; ak ide o odsúdenie súdom iného štátu, musí byť toto rozhodnutie v zákonom predpísanom konaní uznané súdom Slovenskej republiky. Až do

odvolania z funkcie sudca vykonáva funkciu sudcu, pokiaľ mu nebol jej výkon dočasne pozastavený v zmysle čl. 148 ods. 2 Ústavy SR a § 22 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov.

Keďže tento právny záver je súladný so stanoviskom Najvyššieho súdu SR z 29.09.2015 sp. zn. Tpj 62/2015, krajský súd potom sťažnosť odsúdenej ako nedôvodnú zamietol, pretože neboli splnené zákonné podmienky na obnovu konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.